

Exercicis d'estiu ACO

del 20 al 24 d'agost 2018 – Casal de Pau - Arbúcies

Paràbola del ric i Llàtzer

Per anar-hi entrant...

Sento la presència de Déu. La puc experimentar si m'aturo, si em calmo... Sé que ell m'acompanya sempre.

Primera part

Acollir el pobre

La paràbola del ric i Llàtzer adverteix que de vida només n'hi ha una. I aquesta té un final decisiu.

Lectura de Lc 16,19-31

La paràbola es complau en descriure els contrastos dels dos personatges perquè el lector es pregunti: **fins on pot arribar la persona seduïda per la riquesa i neguitejada pels béns materials?**

Així s'expressa el **Papa Francesc**: "El gran risc del món actual, amb la seva múltiple i aclaparadora oferta de consum, és una tristesa individualista que brolla del cor còmode i avar, de la recerca malaltissa de plaers superficials, de la consciència aïllada. Quan la vida interior es tanca en els propis interessos, ja no hi ha espai per als altres, ja no hi entren els pobres, ja no s'hi escolta la veu de Déu, ja no s'hi gaudeix de la dolça joia del seu amor, ja no hi batega l'entusiasme per fer el bé. Els creients també corren aquest risc, cert i permanent. Molts hi cauen i es converteixen en éssers ressentits, queixosos, sense vida. Aquesta no és l'opció d'una vida digna i plena, aquest no és el desig de Déu per a nosaltres, aquesta no és la vida en l'Esperit que brolla del cor de Crist ressuscitat" (*Evangelii Gaudium*, 2)

- Els fariseus i els cristians de la comunitat de Lluc endurits per la riquesa són convidats a fer-se amics dels pobres. A nosaltres ens envia aquest missatge: **es fa amic, no qui doni una almoïna fàcil, sinó qui s'apropa al pobre, qui és capaç de parlar, d'interessar-se, de buscar una solució, de complicar-se la vida, de canviar d'estil de vida, de perdre una mica de temps, d'acompanyar...**
- I a tu, com a creient: **Sents la crida clara a una dedicació sincera i generosa a totes les víctimes de la indigència, de la malaltia, de les desgràcies, de les injustícies que s'aboquen sobre el gènere humà, començant per les que tens més a prop?**

Segona part Acollir la Paraula

Lectura meditativa de Rm 10,5-17

- ❖ Segons Pau i Lluc, la salvació implica una reacció de fe, una acceptació personal de la Paraula que tenim en l'Esriptura. *Que els escoltin*, diu Abraham al ric. I el ric contesta: *No, pare meu Abraham, no els escoltaran*. Quan el cor s'ha endurit pel tipus de riquesa que sigui, un no està en condicions d'escoltar la Paraula ni de deixar-se entendre. Però insisteix Pau: *El Senyor és generós amb tothom qui l'invoca. Què et cal fer?*
- ❖ Recorda que a la transfiguració la veu dins el núvol diu: *Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo*. La Paraula s'ha encarnat en Jesús. Aquest Fill és el que hem d'escoltar. **Quina dedicació personal tens a l'escolta de la Paraula?**
- ❖ *La fe ve de sentir la predicació, i la predicació és l'anunci de la paraula de Crist* (v 17). La paràbola de lluc i el text de Pau fan una crida molt clara a escampar arreu i amb convenciment la Paraula. Hi ets cridat.

Francesc: “«La vida creix donant-la i es debilita en l'aïllament i la comoditat. De fet, els qui més gaudeixen de la vida són els qui deixen la seguretat de la riba i s'apassionen en la missió de comunicar vida als altres». Quan l'Església convoca a la tasca evangelitzadora, no fa més que indicar als cristians el veritable dinamisme de la realització personal: «Aquí vam descobrir una altra llei profunda de la realitat: que la vida s'aconsegueix i madura a mesura que és lliurement per donar vida als altres. Això és en definitiva la missió». Per tant, un evangelitzador no hauria de tenir permanentment cara de funeral. Recobrem i acresquem el fervor, «la dolça i confortadora joia d'evangelitzar, fins i tot quan cal sembrar entre llàgrimes [...]. I tant de bo el món actual -que busca, a vegades amb angoixa, a vegades amb esperança- pugui així rebre la Bona Nova, no a través d'evangelitzadors tristos i descoratjats, impacients o ansiosos, sinó a través de servidors de l'Evangelí, la vida dels quals irradia el fervor dels qui han rebut, primerament en ells mateixos, la joia de Crist»” (EG, 10).

Col·loqui

L'important és arribar al col·loqui, **sintonitzant amb el batec de Crist**, després d'haver estovat el cor a la llum de la Paraula:

- La seva atenció preferencial als pobres.
- La preocupació per la pobresa personal del deixeble.
- El compromís perquè la Paraula sigui sembrada arreu amb joia.

Acull les crides percebudes.